

Arrest

nr. 278 431 van 7 oktober 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. QUESTIAUX
Sint-Quentinstraat 3
1000 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 29 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juli 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. QUESTIAUX en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 28 september 2020 samen met haar minderjarig kind A., diende op 19 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Op 21 mei 2021 beviel verzoekster in België van een zoon, Ab.

1.2. Op 23 februari 2022 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 23 februari 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 19/10/2020
Overdracht CGVS: 16/03/2021*

U had een persoonlijk onderhoud met een ambtenaar van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 9 februari 2022, van 9u14 tot 13u31, bijgestaan door een tolk die de taal Somali machtig is. Uw advocaat, meester Mathilde QUESTIAUX, was bij dit persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Galje'el-clan te behoren. U bent geboren op 20 oktober 1993 in Golweyn uit het district Marka van de provincie Lower Shabelle, waar u uw hele leven verbleef tot aan uw vertrek naar Europa.

In 2016 wordt u uitgetrouwde aan de zoon van uw oom moederszijde. Uw echtgenoot mishandelt u echter, waarop u besluit te scheiden. U hertrouwt daarna met G.A.M. Op 17.09.2020 vragen twee gemaskerde en gewapende mannen u op de landbouwvelden naar uw huidige man G.A.M. U meent de stem van uw ex-man te herkennen en vertelt dat aan uw vader die het leger hiervan op de hoogte brengt. Er volgt een schietpartij waarbij uw ex-man gedood wordt, maar zijn kompaan kan ontkomen. Uw man en u worden die nacht door het leger gearresteerd om te verifiëren dat jullie geen banden hebben met Al Shabaab. Tijdens uw verblijf op de legerbasis doodt Al Shabaab uw vader. Zij bellen ook naar uw oom om u met de dood te bedreigen. Ouderlingen uit het dorpen slagen erin te bewijzen dat u niets met Al Shabaab te maken hebt, waarop u wordt vrijgelaten uit de gevangenis. Uw oom besluit u voor uw veiligheid het land uit te sturen.

Op 28 september 2020 kwam u België binnen, waar u op 19 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter ondersteuning van uw verzoek dient u volgende documenten in : een origineel besnijdenisattest, een kopie van een inschrijvingskaart voor het GAMS, een kopie van een geboorteakte van uw zoon Ab. en een medisch attest opgesteld door dokter P. Masson op 28.09.2021 te Yvoir.

Bij terugkeer vreest u gedood te worden door Al Shabaab.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 09.02.2022 (verder CGVS), p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming.

Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt effectief afkomstig te zijn uit het dorp Golweyn van het district Marka gelegen in de provincie Lower Shabelle.

Ten eerste wordt opgemerkt dat uw kennis over de lokale geografie van uw regio onvoldoende doorleefd is voor iemand die er beweert zijn hele leven tot aan zijn vertrek naar Europa te hebben doorgebracht (CGVS, p. 6). De vaststelling dat u op de hoogte bent van een aantal gegevens met betrekking tot uw beweerde regio van herkomst, zoals enkele buurdorpen en de districten van Lower Shabelle, weegt niet op tegen de lacunes in uw kennis met betrekking tot uw regio.

Zo slaagt u erin om meerdere buurdorpen zoals Shalanbood, Bulo Tuni, Bufoow Usbole, Madulo Lixmoro, Mungijo, Dudumo en El Ahmed spontaan op te sommen en in de juiste windrichting te situeren (CGVS, p. 7). Als u echter de namen van andere kleinere, maar veel dichtere buurdorpen voorgeschoteld krijgt en gevraagd wordt om die te situeren, blijkt uw kennis heel wat minder sterk te zijn. Zo geeft u aan de namen Nanini, Moyle, Abdi Hasan, Faari Basi, Jeer Basole, Teesiyow zelfs niet eens te herkennen (CGVS, p. 38 en 39), terwijl het stuk voor stuk om zeer dichte buurdorpen gaat. Moyle is het eerste buurdorp op ongeveer één kilometer ten zuidoosten in de richting van de zee (zie administratief dossier). Abdi Hassan is het eerste buurdorp op ongeveer één kilometer ten zuidwesten op de weg richting Bulo Mareer (ibid.). Jeer Baasoole is het eerste buurdorp op ongeveer één kilometer ten zuidwesten op een secundaire weg richting Bulo Mareer (ibid.). Naanini is een zeer dicht buurdorp op ongeveer één kilometer ten noordoosten (ibid.). Faari Basi en Teesiyow zijn dan weer dichte buurdorpen op enkele kilometers ten noordoosten van uw dorp op de weg richting Janale (ibid.). Muuto herkent u dan weer wel, maar situeert u verkeerdelijk in het westen (CGVS, p. 38), terwijl het gaat om het eerste buurdorp op minder dan één kilometer ten noordoosten van uw dorp op de weg richting Janale (zie administratief dossier).

Het is vreemd te noemen dat u wel moeiteloos verder gelegen grotere dorpen en districten kan opsommen en situeren, maar dat u veel meer moeite heeft met het herkennen en situeren van dichterbij gelegen kleinere dorpen in de directe omgeving van Golweyn – die u als lokale bewoner vaker zou moeten horen vallen hebben –, wat een eerder ingestudeerde indruk aan uw geografische kennis geeft.

Bovendien is uw kennis over de rivier ontoereikend. U geeft wel nog correct aan dat een grote rivier van Afgoye naar Janale stroomt en die niet door uw dorp loopt (CGVS, p. 31), maar als gevraagd wordt wat de naam is van die grote rivier, antwoordt u naast de kwestie dat het kanaal aan uw dorp Birimo Sukuntero heet (CGVS, p. 32). Nogmaals gevraagd naar de naam van de grote rivier, antwoordt u dat die de 'rivier van Afgoye' genoemd wordt (ibid.). Gevraagd of die rivier effectief zo heet, antwoordt u geen andere naam te kennen en voegt u toe dat het kanaal bij jullie afgetakt wordt van de rivier van Afgoye (ibid.). In werkelijkheid echter gaat het om de Shabelle rivier. Het is merkwaardig te noemen dat u de naam niet kent van de Shabelle, gezien de grote impact van de rivier op de omliggende dorpen en steden, zowel positief dankzij de vruchtbare landbouwgrond, als negatief door de vele overstromingen (zie administratief dossier). Ook stelt u zelf dat uw eigen dorp Golweyn sterk afhankelijk is van een kanaal dat wordt afgetakt van de rivier. Er mag dus redelijkerwijze verwacht worden dat u als actief lid van een landbouwfamilie met landbouwvelden en vee, en als levenslang inwoner van de regio, op de hoogte bent van de naam van de rivier die zo hard zijn stempel drukt op zijn omgeving.

Daarenboven slaagt u er niet in om doorleefd te vertellen over recente droogtes in uw regio, die u wel correct situeert in 2011 en 2017 (CGVS, p. 34 en 36). Gevraagd hoe u de droogte van 2011 beleefde, antwoordt u dat jullie een deel van de maïs- en bonenoogst meteen consumeerden en een deel bewaarden om te consumeren tijdens droge jaren (CGVS, p. 34). Gevraagd of u enkel overleefde op de maïs en bonen van uw eigen familie, antwoordt u dat uw eigen familie zelfs een deel van de oogst kon uitdelen aan de bureu (CGVS, p. 35). Nogmaals hetzelfde gevraagd, bevestigt u dat uw familie enkel overleefde op de eigen maïs- en bonenreserves en voegt u toe dat jullie een deel uitdeelden en een deel verkochten om te overleven (ibid.).

Opgemerkt dat u zelf al aangaf dat de droogte het grootste deel van het jaar duurde en gevraagd of uw familie dan voldoende reserves had om zichzelf en andere families te voeden gedurende één jaar droogte, antwoordt u dat de maïs en bonen bewaard worden in tonnen, de mensen voorbereid zijn op een jaar droogte en ze elkaar helpen (ibid.). Gevraagd hoe het komt dat uw familie zoveel reserves had dat ze zichzelf en andere families konden voeden gedurende één jaar droogte, antwoordt u dat maïs en bonen bewaard worden, mensen elkaar helpen en u bij tekorten hulp kreeg van uw burens (ibid.), wat niet overeenkomt met uw eerdere verklaringen over uw voedselvoorziening. Gevraagd of uw familie ten allen tijde zoveel voedsel bewaarde in tonnen om een heel jaar te overleven, antwoordt u dat het slechts één ton was en u een kleine familie hebt (ibid.). Gevraagd of uw familie ten allen tijde zoveel voedsel bewaarde in tonnen om een heel jaar te overleven en nog voedsel uit te delen ook, antwoordt u dat jullie geen gigantische hoeveelheden bewaarden en hulp kregen van de burens bij tekorten (ibid.). Gevraagd hoe u na een jaar droogte nog aan voldoende voedsel kwam ervan uitgaande dat de reserves tegen dan ten einde zijn, antwoordt u dat jullie overleefden op wat jullie bewaard hadden en jullie met drie burens samenwerkten (ibid.). Gevraagd hoe het kan dat drie families na een jaar droogte nog steeds voedselreserves hebben, antwoordt u dat u niet enkel van die families zaken kreeg, maar ook van andere families (CGVS, p. 36). Gevraagd hoe die andere families na één jaar droogte nog aan voedsel kwamen, antwoordt u naast de kwestie dat de ouderlingen samenkwamen tijdens de droogte en vertelden dat er per drie families voedsel moest verdeeld worden (ibid.). Gevraagd vanwaar het voedsel kwam na één jaar droogte, antwoordt u dat jullie overleefden op reserves, maar er wel problemen waren (ibid.). Gevraagd of dat dan betekent dat jullie ten allen tijde voldoende voedsel hadden bewaard om één jaar droogte te overleven, antwoordt u dat jullie overleefden op de reserves en ook dieren gegeten hebben (ibid.).

Het is merkwaardig te noemen dat u niet van bij het begin volledige en consistente verklaringen kunt afleggen over hoe u en uw familie tijdens de droogte in jullie voedselvoorziening voorzagen en u uw antwoorden telkens aanpast naar aanleiding van de vragen die u worden gesteld.

Gevraagd naar andere betekenisvolle droogtes, antwoordt u dat er een kleine droogte was in 2017 die niet lang duurde (CGVS, p. 36). Gevraagd om de situatie in uw dorp in 2017 eens te beschrijven, antwoordt u dat de droogte minder erg was en er minder regen en minder oogst van de landbouwvelden was (ibid.). Gevraagd of er voedseltekort was, antwoordt u affirmatief en dat wat er gezaaid werd niet goed groeide (ibid.). Gevraagd of dat betekent dat er wel nog een deel kon geoogst worden, antwoordt u bevestigend dat er nog een kleine hoeveelheid kon geoogst worden, maar minder dan verwacht (CGVS, p. 37). Gevraagd of er een impact was op water in 2017, antwoordt u van niet en dat het normaal was (ibid.). Gevraagd of er nog water in het kanaal stond, antwoordt u affirmatief (ibid.). Gevraagd of het water op zijn normale niveau stond, antwoordt u dat het een beetje gezakt was (ibid.). Gevraagd of het veel gezakt was, antwoordt u van niet en dat het kanaal in 2011 volledig was uitgedroogd, wat nu niet het geval was (ibid.). Gevraagd of er een impact was op de landbouwdieren in 2017, antwoordt u dat er geen erge impact was op de dieren (ibid.).

Uit bronnen waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat de droogte van 2016 – 2017 hard toesloeg in grote delen van Somalië, en meer bepaald in uw regio Lower Shabelle en uw district Marka. Uit een artikel van de Verenigde Naties (VN) blijkt dat de helft van de Somalische bevolking in 2017 nood had aan hulp om te overleven, waaronder 330 000 ondervoede kinderen (zie administratief dossier). Uit een tweede artikel opgesteld door de Somalische federale regering blijkt dat in maart 2016 en februari tot midden maart 2017 de rivier Shabelle volledig uitgedroogd was, wat al dertig jaar niet meer gebeurd was, en dat in Lower Shabelle 80% van het oppervlaktewater opgedroogd was en het water in de meest boorgaten abnormaal laag stond (ibid.). De droogtemonitor van de Verenigde Naties – Faoswalim – gebruikt dan weer de termen 'streng' en 'extreem' om te verwijzen naar de periode van oktober 2016 tot november 2017 in uw district Marka, wat betekent dat het grootste deel van de gewassen in de landbouw verloren gaat, er een prangend tekort is aan water en er sprake is van aanzienlijke migratie omwille van het vee (ibid.).

Het feit dat u als levenslang inwoner van Marka-district en lid van een landbouwfamilie met landbouwvelden, koeien en geiten, wel kunt verwijzen naar de jaartallen van de droogtes, maar geen consistente en doorleefde verklaringen kan afleggen over hoe u in uw voedselvoorziening voorzagen tijdens de droogte van 2011 én bovendien niet op de hoogte blijkt van hoe hard de droogte van 2017 in uw regio toesloeg en wat voor gevolgen ze er veroorzaakte voor de maatschappij waarin u en uw eigen gezin leefden, geeft een ingestudeerde indruk aan uw kennis in dit verband en doet ernstig twifelen aan uw verklaringen over uw recente verblijfplaatsen voor uw komst naar Europa

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat u merkwaardige en inconsistente verklaringen aflegt over uw familie in Somalië. Zo geeft u aan dat uw vader op 19 september 2020 gedood werd door Al Shabaab nadat zij hem de nacht ervoor hadden meegenomen uit zijn huis. Gevraagd hoe u dat weet, antwoordt u dat uw oom u dat verteld heeft (CGVS, p. 12). Gevraagd hoe hij dat wist, antwoordt u dat uw oom daar woont, naast jullie huis (ibid.). Gevraagd of hij dan gezien heeft hoe Al Shabaab uw vader meenam, antwoordt u van niet, aangezien het middernacht was en zijn huis niet direct tegen jullie huis staat (CGVS, p. 13). Gevraagd hoe uw oom dan weet dat Al Shabaab uw vader 's nachts heeft meegenomen, antwoordt u dat Al Shabaab meestal 's nachts komt om mensen mee te nemen en ze er overdag niet zijn (ibid.). Opgemerkt dat uw oom dan eigenlijk niet zeker is dat uw vader 's nachts is meegenomen, antwoordt u dat de burens het geklop op de deuren hoorden en zij de volgende ochtend naar uw oom belden (ibid.). Verder legt u tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen af over uw moeder. Op de DVZ verklaart u dat uw moeder op dat moment in Golweyn verblijft (verklaring DVZ, punt 13a), terwijl u op het CGVS aangeeft dat het laatste dat u weet is dat zij het dorp verlaten heeft (CGVS, p. 13). Gevraagd wanneer dat was, antwoordt u dat zij het dorp verliet op het moment dat u ook vluchtte (ibid.). Nogmaals hiernaar gevraagd, antwoordt u dat zij u vertelde dat zij onderweg was (ibid.). Gevraagd hoe zij u dat vertelde, antwoordt u dat zij u vertelde dat zij ook van plan was om te vertrekken toen u onderweg was naar Bulo Mareer (CGVS, p. 13). Gevraagd hoe zij u dat vertelde, antwoordt u dat zij u dat persoonlijk vertelde toen u bij haar zat (CGVS, p. 13 en 14). Opgemerkt dat u net vertelde dat u al onderweg was toen zij dat vertelde, antwoordt u dat u na uw vrijlating naar uw huis ging waar uw moeder ook woonde, en u niet zou vertrekken zonder uw moeder gezien te hebben (CGVS, p. 14). Gevraagd of ze toen zei dat zij van plan was om te vertrekken, antwoordt u dat ze vertelde niet te willen blijven waar uw vader gruwelijk gedood was (ibid.). Gevraagd naar waar ze zou gaan, antwoordt u dat ze naar een vriendin zou gaan en verder niets verteld heeft (ibid.). Gevraagd welke vriendin dat was, antwoordt u dat het een oude vrouw was die vroeger in Golweyn woonde en verhuisd was naar een andere stad in Lower Shabelle (ibid.). Gevraagd welke stad, antwoordt u dat het om Afgoye ging (ibid.). Gevraagd of uw moeder dus van plan was om naar Afgoye te gaan, antwoordt u bevestigend (ibid.). Gevraagd of zij daar nu effectief is, antwoordt u dat u geen informatie hebt (ibid.). Gevraagd waarom u momenteel geen contact meer heeft met uw moeder, antwoordt u dat u niet weet hoe haar te bereiken (ibid.). Gevraagd of u geen manier afsprak om in contact te blijven, antwoordt u dat de omstandigheden dat niet toelieten (ibid.). Gevraagd of u dan helemaal geen voorzorgsmaatregelen nam om in contact te blijven, antwoordt u dat u op dat moment niet nadenkt over contact opnemen in de toekomst (ibid.). Gevraagd welke stappen u heeft ondernomen om contact op te nemen met uw moeder, antwoordt u dat u probeert, maar nog geen contact hebt (CGVS, p. 15). Gevraagd hoe u probeert, antwoordt u dat als u in het centrum iemand uit uw dorp ziet, u naar haar vraagt, maar u momenteel geen contact hebt (ibid.). Gevraagd hoe u van plan bent uw moeder opnieuw te bereiken, antwoordt u enkel dat u graag opnieuw contact wilt, maar tot nu toe geen contact hebt (ibid.). Gevraagd hoe u van plan bent uw moeder opnieuw te bereiken, antwoordt u dat u aan het denken bent en als u iemand van uw regio ziet, u het zou vragen (ibid.). Gevraagd of dat de enige manier is, antwoordt u dat u het zal proberen, maar het niet makkelijk is (ibid.).

Ook over uw man legt u merkwaardige en tegenstrijdige verklaringen af. Gevraagd waar hij momenteel is, antwoordt u dat u hem het laatst zag toen u ook het laatst contact had met uw moeder (CGVS, p. 15). Gevraagd wat het plan van uw man was, antwoordt u dat hij op dat moment van plan was om naar Kenia te gaan, maar u niet zeker weet of dat ook gelukt is (CGVS, p. 16). Op de DVZ verklaart u echter dat uw man gevlucht is binnen Somalië, maar u niet weet naar waar (verklaring DVZ, punt 15a). Gevraagd of jullie dan geen afspraken hebben gemaakt om contact te houden, antwoordt u dat het een moeilijke situatie was en niemand dacht aan contact houden (CGVS, p. 16). Opgemerkt dat het vreemd lijkt dat u niet zou denken aan hoe contact te houden met uw echtgenoot, antwoordt u dat iedereen contact wil houden met zijn familie of partner, maar de situatie dat niet toeliet (ibid.). Gevraagd waarom dat niet mogelijk was, antwoordt u dat u in een moeilijke situatie zat en niemand nadacht over toekomstig contact (ibid.). Gevraagd hoe u uw man momenteel probeert te bereiken, antwoordt u dat u hetzelfde onderneemt als voor uw moeder, namelijk mensen uit uw regio aanspreken (ibid.). Gevraagd of u dat nog op andere manieren probeert, antwoordt u dat een meisje Facebook zou laten aanmaken (ibid.). Gevraagd hoe u op die manier uw man zou vinden, antwoordt u dat het enkel een poging is, maar er geen zekerheid is (ibid.). Nogmaals hetzelfde gevraagd, antwoordt u dat men zijn naam kan schrijven op Facebook en zo in contact kan komen met mensen die hem gezien zouden hebben (ibid.). Gevraagd of dat al iets opgeleverd heeft, antwoordt u dat het meisje het profiel nog niet heeft aangemaakt, omdat ze eerst een e-mailadres nodig heeft (ibid.). Gevraagd wanneer ze dat zal doen, antwoordt u dat ze dat zal doen als ze tijd heeft, maar het elk moment kan zijn (CGVS, p. 17). Gevraagd of u nog op andere manieren contact hebt proberen te leggen, antwoordt u van niet (ibid.).

Het is merkwaardig te noemen dat u niet van bij het begin volledige en consistente verklaringen kunt afleggen over hoe uw oom de ontvoering van uw vader te weten kwam en u uw antwoorden telkens aanpast naar aanleiding van de vragen die u worden gesteld. Ook is vreemd dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de verblijfplaatsen van uw moeder en uw echtgenoot. Aangezien u als 26-jarige uw land en familie hebt verlaten, en u op het allerlaatste moment nog contact had met hen, kan er redelijkerwijze ook worden verwacht dat u voorzorgsmaatregelen zou treffen om contact te blijven houden of later opnieuw in contact te treden en dat u intensievere pogingen zou ondernemen om op heden opnieuw contact met hen te krijgen.

Het bovenstaande doet vermoeden dat u de Belgische asielinstanties geen zicht wilt geven op waar en in welke omstandigheden uw familiaal netwerk zich op heden bevindt. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u een alleenstaande vrouw zou zijn in Somalië zonder mannelijk netwerk.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Golweyn van district Marka gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Golweyn heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 09.02.2022 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p. 3). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België (ibid.). Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (ibid.).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

*“- het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen ;
- de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/7, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen ;
- de artikelen 4, 5 , 18, 60 en 61 van de Convention du Conseil de l'Europe sur la prévention et la lutte contre la violence à l'égard des femmes et la violence domestique (hieronder “Convention d'Istanbul”) ;
- de artikel 3 van de EHRM ;
- de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 ;
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en het algemene beginsel dat rekening moet worden gehouden met alle relevante elementen van het dossier.”*

Verzoekster gaat eerst in op de vluchtelingenstatus. Zij betwist de motivering in de bestreden beslissing op verschillende punten:

(1) Waar de bestreden beslissing stelt dat zij een lacunaire kennis van de lokale geografie van haar regio heeft, benadrukt verzoekster, onder citering van haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, dat zij veel informatie heeft gegeven over haar woonplaats en omgeving. Haar lacunaire kennis van de door de commissaris-generaal genoemde dorpen is te verklaren door het feit dat zij in de meeste dorpen nooit is geweest. Zij benadrukt dat zij tijdens het persoonlijk onderhoud een groot aantal andere dorpen noemde en kon situeren.

(2) Wat de motivering in de bestreden beslissing over haar kennis van de rivier betreft, citeert verzoekster haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, waarbij zij aanvoert als volgt *“Na het lezen van haar verhoor blijkt dat de verschillende vragen voor verzoekster niet duidelijk waren en dat zij niet begreep dat zij de naam van de rivier moest geven. Zij gaf andere informatie overeenkomstig haar begrip van de vraag. Zij dacht dat haar naar het kanaal werd gevraagd en niet dat haar expliciet naar de naam van de rivier werd gevraagd. Anderzijds gaf zij, hoewel zij de naam van de rivier niet noemde, vele andere details over de rivier en het kanaal waaruit bleek dat zij ervan op de hoogte was; Ze heeft geen zwakke kennis.”*

(3) Verzoekster citeert voorts haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud met betrekking tot de droogte van 2011 en geeft hierbij aan het niet eens te zijn met de motivering in de bestreden beslissing dat haar verklaringen hierover ondoorleefd zijn. Verzoekster licht toe als volgt: *“Zij legde in detail uit dat de droogte van 2011 een van de ergste was die er was. Haar familie kon overleven omdat ze reserves had voor bepaalde voedingsmiddelen. Er was ook een grote solidariteit met andere gezinnen in het dorp. Zij ruilden of verkochten goederen aan elkaar. Verzoekster heeft haar verhaal op geen enkel moment tegengesproken of aangepast. Zij legde altijd uit dat er solidariteit was tussen de families, dat haar familie reserves had en dat zij water uit een put hadden.*

Integendeel, ze was gedetailleerd en precies. De tegenpartij concludeert zeer snel dat haar antwoorden niet afdoende zijn. De redenering van het CGVS is niet begrijpelijk en de redenen van haar onvoldoende kennis over de droogte zijn niet duidelijk.”

(4) Betreffende de motivering in de bestreden beslissing over haar kennis van de droogte van 2017, voert verzoekster vooreerst aan dat hierover zeer weinig vragen werden gesteld. Zij meent dat de commissaris-generaal op basis van een paar vragen een *“overhaaste conclusie”* trekt dat zij niet weet hoe deze droogte is ontstaan. Daarnaast wijst verzoekster erop dat zij de vragen over de droogte van 2017 beantwoordde door een vergelijking te maken met de droogte van 2011, waarvan de gevolgen volgens haar ernstiger waren.

(5) Verzoekster gaat vervolgens in op de motivering in de bestreden beslissing omtrent haar verklaringen over haar familie. Zij citeert eerst haar verklaringen met betrekking tot het overlijden van haar vader en geeft aan het niet eens te zijn met de motivering hierover. Zij meent immers dat zij duidelijk en nauwkeurig uitgelegd heeft wat er met haar vader was gebeurd, waarbij zij toelicht als volgt: *“AS kwam haar 's nachts ontvoeren en hij werd vervolgens gedood. Haar oom vertelde haar dit allemaal en werd telefonisch op de hoogte gebracht. De verklaringen van verzoekster, die steeds nauwkeurig en gedetailleerd zijn, bevatten geen tegenstrijdigheden. Ze vertelde over de verschillende verklaringen die ze van haar vader had gekregen.”*

Wat de motivering over de verblijfplaats van en contacten met haar moeder betreft, licht verzoekster toe als volgt:

“Betreffende haar moeder, bij lezing van haar verhoor blijkt duidelijk dat verzoekster geen tegenspraak heeft gepleegd. Bij DVZ heeft zij inderdaad gezegd dat haar moeder in Golweyn was, omdat zij daar was voordat zij vertrok.

Tijdens haar verhoor bij het CGVS heeft zij duidelijk uitgelegd dat zij, voordat zij het land verliet, naar het huis van haar moeder in Goleweyn is gegaan, die haar heeft gezegd dat zij Golweyn wilde verlaten. Ze legde uit dat ze naar het huis van een vriend in een andere stad wilde gaan. Verzoekster heeft niets meer van haar moeder gehoord sinds zij het land heeft verlaten. Ze weet niet waar ze op dit moment verblijft. Ze legde uit dat haar moeder in Golweyn was toen ze vertrok. Voor het overige heeft zij geen verdere informatie, zoals zij aan het CGVS heeft verklaard.”

Wat de motivering over de verblijfplaats van en contacten met haar echtgenoot betreft, licht verzoekster toe als volgt:

“Met betrekking tot haar echtgenoot, gaf verzoekster de informatie die zij had. Tijdens haar verhoor bij de vreemdelingendienst legde zij uit dat haar echtgenoot wegens dezelfde problemen naar Somalië was gevlucht. Tijdens haar verhoor bij CGVS werd haar gevraagd wat de plannen van haar man waren, en zij legde uit dat hij op een gegeven moment naar Kenia wilde gaan. Ze had geen verdere informatie. Er is geen tegenspraak in de verklaringen van verzoekster. Zijn plan was om naar Kenia te gaan, maar zij wist niet of hij daar was.

Zoals zij met betrekking tot haar moeder heeft verklaard, heeft zij ondanks talrijke pogingen geen contact met haar familie kunnen opnemen.”

Verzoekster voert voorts aan dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met het gehele persoonlijk onderhoud, waar zij andere belangrijke details over haar regio en stad kon geven (*“dagelijks leven, winkelen, cultuur, Al-Shabaab, etc.”*). Zij voert nog aan dat de commissaris-generaal haar herkomst betwist grotendeels op elementen die zeer gemakkelijk te verklaren zijn. Na een lezing van de bestreden beslissing, *“dat lange passages bevat waarin verzoeksters verklaringen worden samengevat”*, meent zij dat niet valt in te zien waarom de commissaris-generaal geen geloof hecht aan haar regio van herkomst. Zij benadrukt dat zij op verschillende punten zeer gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd, zoals over de droogte in 2011.

Verzoekster merkt verder op dat de bestreden beslissing geen motivering bevat over het medisch attest dat zij heeft neergelegd (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6, nr. 4). Zij merkt op dat dit een belangrijk element is om haar nood aan internationale bescherming te beoordelen en verwijst hierbij naar rechtspraak van het EHRM met betrekking tot het belang van medische attesten voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in het geval de verzoekster verklaart het slachtoffer te zijn van vervolging. Zij stelt ook dat de rechtspraak van het EHRM werd bevestigd in een arrest van de Raad van State. Verzoekster benadrukt hierbij dat zij werd mishandeld en misbruikt. De “*talrijke*” fysieke en psychologische gevolgen van deze mishandeling zijn objectieve elementen, die volgens haar niet kunnen worden verworpen of genegeerd op basis van onvolledige of onnauwkeurige verklaringen. Het feit dat “*de dokter mentale stoornissen vast[stelt] bij verzoekster, die gelinkt zijn aan eerdere traumatische ervaringen, in combinatie met het feit dat verzoekster verschillende fysieke littekens en letsels vertoont*”, is volgens verzoekster een bewijs van de ernstige schade die zij in het verleden heeft ondergaan. Dit vormt blijkens artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet een belangrijk element om haar huidige vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade te beoordelen. Verzoekster besluit dan ook dat de commissaris-generaal onzorgvuldig heeft gehandeld door geen rekening te houden met de vaststellingen van de arts betreffende de letsels die zij heeft en die serieuze aanwijzingen vormen van vervolging. Verzoekster, die reeds in het verleden slachtoffer was van onmenselijke behandelingen in “*Guinée*”, loopt een reëel risico om opnieuw het slachtoffer te worden van dergelijke behandelingen in geval van een terugkeer.

Verzoekster citeert vervolgens uit de “*NANSEN NOTE – 2020/1 Medisch-forensische documenten in de asielpcedure*”. In casu voert zij aan dat het medisch attest dat zij neerlegde werd opgesteld door een arts die gespecialiseerd is in de beoordeling van “*martelletsels*”. Zij meent dat het aan de commissaris-generaal is om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Somalië geen risico loopt om opnieuw slachtoffer te worden van een onmenselijke behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM.

Verzoekster wijst verder op het door haar neergelegde medisch attest, “*ingevuld door een gespecialiseerd dokter*”, waaruit blijkt dat zij vrouwelijke genitale verminking (VGV) type III heeft ondergaan (*Ibid.*, nr. 1). Zij licht hierbij toe dat: “*Er werd meermaals erkend dat FGM type 3 (infibulatie) duidelijk een bijzonder ernstige vervolging was met mogelijk aanzienlijke gevolgen voor de toekomst en dat die gevolgen kunnen per se een voldoende basis zijn om de vluchtelingstatus aan de verzoekster te erkennen op basis van het concept van “dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere vervolging”*”.

Het blijkt ook uit de objectieve gegevens dat de prevalentie van genitale verminking in Somalië ongeveer 98 % bedraagt. Bovenal blijkt uit de objectieve informatie dat Somalië een van de enig land is waar de ernstigste genitale verminking plaatsvindt.

Wat in dit geval nog ernstiger is, is dat het vaststaat dat in Somalië de praktijk van het “disinfibuleren” van een vrouw wanneer zij trouwt of bevalt en vervolgens herinfibreert, ook op grote schaal wordt toegepast. Al die elementen, de objectieve informatie die publiek beschikbaar zijn, had door het CGVS samen moeten worden onderzocht, wat in dit dossier niet het geval was. CGVS legt geen enkele objectieve informatie over FGM in Somalië (en/of in welke landen de FGM type 3 – infibulatie – is toegepast) en over de praktijk van desinfibulatie en herinfibulatie in dit land. Dit vormt ook een gebrek aan zijn medewerking plicht.”

Verzoekster licht hierbij het concept “*vervolging*” in de zin van artikel 1, (A), 2, van het Vluchtelingenverdrag toe en voert aan dat uit een rapport van Nansen kan blijken dat Somalische vrouwen in het bijzonder aan seksueel, huiselijk en gendergerelateerd geweld worden blootgesteld. Zij citeert hierbij uit dit rapport van Nansen getiteld “*Gegronde vrees tot vervolging van een alleenstaande ontheemde vrouw zonder netwerk in Somalië*”. Verzoekster meent dat de landeninformatie in alle opzichten overeenkomt met de subjectieve elementen die zij in casu heeft aangebracht, zijnde “*de medische informatie en in het bijzonder met de nawerkingen en de littekens die verzoekster heeft als gevolg van het geweld en de vervolging die zij reeds heeft ondergaan (fysieke littekens, genitaal geweld, verminking, enz.)*.” Verzoekster is dan ook kwetsbaar en behoort tot een specifieke sociale groep die moet worden beschermd. In ieder geval dient toepassing te worden gemaakt van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, aangezien de commissaris-generaal geen goede redenen aantoont om aan te nemen dat de vervolging of ernstige schade waarvan zij het slachtoffer was zich niet opnieuw zal voordoen. Verzoekster citeert hierbij nog uit rechtspraak van de Raad en merkt hierbij op dat de volgende elementen niet worden betwist:

- *Verzoekster heeft de ernstigste FGM ondergegaan (type 3 - infibulatie) ;*
- *Verzoekster is in het verleden reeds ernstig verminkt en vervolgd;*
- *Verzoekster vertoont zeer veel littekens*
- *Ze is een alleenstaande vrouw met twee jonge kinderen.”*

Verzoekster voert aan dat deze elementen, samen genomen met alle andere objectieve en subjectieve elementen in haar dossier, voldoende zijn om haar vrees voor (verdere) vervolging gegrond te verklaren. Bovendien acht zij het enkele feit dat zij het slachtoffer is geweest van VGV type III en om die reden nog steeds lichamelijk en geestelijk lijdt, op zich voldoende is om haar de vluchtelingenstatus toe te kennen. Zij citeert hierbij nog uit het Nansen profiel 1-20 "Nood aan internationale bescherming van Somalische vrouwen slachtoffer van VGV type III – Update" en citeert uit rechtspraak van de Raad met betrekking tot de toepassing van artikel 1, (C), § 5, van het Vluchtelingenverdrag. Zij voert *in casu* aan dat: "uit de medische attest blijkt immers duidelijk dat de verzoekster precies die zeer ernstige genitale verminkingen heeft ondergaan: een infibulatie (type 3) en ook dat de verzoekster heeft wel zware mishandelingen ondergaan in de voorbije jaren.

Deze elementen moeten voldoende beschouwd zijn om de volgende elementen vast te stellen:

- verzoekster is in het verleden reeds ernstig verminkt en vervolgd;
- De verminking waaraan zij is blootgesteld komt in alle opzichten overeen met objectieve informatie over de situatie van vrouwen en de wijdverbreide en specifiek praktijk van genitale verminking in Somalië;
- verzoekster lijdt nog steeds onder ernstige nawerkingen en voortdurende vervolging (zowel fysiek als geestelijk – ernstig PTSD -) als gevolg van haar eerdere verminkingen en vervolgingen ;
- verzoekster vertoont zeer veel littekens
- Ze is een alleenstaande vrouw met twee jonge kinderen.

Daarom moet de rechtspraak van de beslissing hierboven geciteerd (CCE n° 209.311 du 14 septembre 2018) in het onderhavige geval naar analogie worden toegepast en daarom moet aan de verzoekster de vluchtelingenstatus worden toegekend."

Verzoekster gaat vervolgens in op de subsidiaire beschermingsstatus. Zij verwijst naar artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en voert aan dat:

"Gezien de huidige veiligheidssituatie in Somalië en meer specifiek in de regio van herkomst van de verzoekster (Provincie Middle Shabelle) moet worden overwogen dat elke Somalische onderdaan in aanmerking moet komen voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c).

In ieder, gezien dat de verzoekster : 1) een vrouw, 2) analfabeet en zonder ondersteuning van haar familie is 3) alleenstaande vrouw met twee kinderen, er blijkt uit de objectieve informatie die in de dossier at de risico's voor haar om de slachtoffer van de algemene geweld te zijn heel veel hoger liggen en er moet toepassing worden gemaakt van de rechtspraak van de arrest ELGAFAJI van de ECJ van 17 février 2009, C-465/07.

Tenminste, de verzoekster moet in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, b).

Gezien die elementen, er moet vastgesteld worden dat de verzoekster partij aan de voorwaarden van het artikel 48/4 van de wet van 15.12.1980 voldoet. De subsidiaire beschermingsstatus moet bij gevolg toegekend worden."

2.1.2. In een nota met opmerkingen voert de commissaris-generaal aan dat geen gegrond middel werd aangevoerd en brengt de volgende documenten ter kennis:

- de COI Focus "Defibulatie en herinfibulatie bij geïnfibuleerde vrouwen in Zuid- en Centraal Somalië" van 13 juni 2016;
- het rapport "Somalia: Female genital mutilation" van Lifos van 7 maart 2019.

De nota wordt gemotiveerd als volgt:

"In een eerste en enig middel roept verzoekende partij een schending in van artikel 1 van het Verdrag van Genève; een schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet; een schending van de artikelen 4, 5, 18, 60 en 61 van het Verdrag van de Raad van Europa rond het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (hierna Verdrag van Istanbul); een schending van artikel 3 EVRM; een schending van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991; een schending van het rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en het algemene beginsel dat rekening moet worden gehouden met alle relevante elementen van het dossier.

2.1 Waar verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, merkt verweerder op dat de bevoegdheid van de Commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2 Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, §2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2

februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Verweerder stelt vast dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3 Middels de bestreden beslissing weigert de Commissaris-generaal verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Doorheen haar verklaringen maakte verzoekster niet aannemelijk dat zij een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Deze beslissing is gebaseerd op de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekster haar afkomst uit het dorp Golweyn in het district Marka gelegen in de provincie Lower Shabelle. Verzoekster haar verklaringen betreffende de lokale geografie van haar beweerde regio waren gebrekkig en gaven een ingestudeerde indruk. Daarnaast slaagde ze er niet in om doorleefd te vertellen over de recente droogtes in haar regio. Verzoekster geeft voorts – door tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over de beweerde ontvoering van haar vader en de verblijfssituatie van en het gebrek aan contact met haar moeder en echtgenoot – geen correct zicht op waar en in welke omstandigheden haar familiaal netwerk zich heden bevindt. De Commissaris-generaal besloot dat gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekster haar beweerde regio van herkomst in Somalië, er evenmin enig geloof kan worden gehecht aan haar asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Gelet op het geheel van de motieven in de bestreden beslissing, die allen steun vinden in het administratief dossier, meent verweerder dat de Commissaris-generaal terecht tot de conclusie is gekomen dat er in hoofde van verzoekster geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Verweerder benadrukt dat de Commissaris-generaal over een bepaalde appreciatiemarge beschikt om te oordelen of de verzoeker in kwestie gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Verzoekster toont in haar verzoekschrift weliswaar aan dat zij het niet eens is met de appreciatie door de Commissaris-generaal, maar zij toont geenszins aan dat de Commissaris-generaal zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming. Verweerder stelt vast dat verzoekster voornamelijk volhardt in haar verklaringen en de gevolgtrekkingen van de Commissaris-generaal tegensprekt. Als dusdanig wordt er echter geen afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

2.4 Waar in het verzoekschrift wordt benadrukt dat verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud veel heeft kunnen vertellen over haar verblijfplaats in Somalië en de omgeving, repliceert verweerder dat dit niets wijzigt aan de conclusie in de bestreden beslissing vermits verzoekster een aantal gegevens kan hebben ingestudeerd bij de voorbereiding van haar verzoek om internationale bescherming of deze via overlevering van derden vernomen hebben. Waar er daarnaast wordt uitgelegd dat verzoekster niet meer informatie kon geven over de verschillende dorpen die door het CGVS werden genoemd omdat zij nooit in die dorpen is geweest, herhaalt verweerder dat hoewel verzoekster verklaarde haar eigen dorp nooit te hebben verlaten, het mag verbazen dat zij wel verschillende districten en verder gelegen dorpen kon opsommen en situeren volgens de windrichtingen maar geen (correcte) kennis had van de door het CGVS genoemde dorpen die dicht bij haar eigen dorp zijn gelegen (NPO, p.7-8 en p.38-39). Deze partiële kennis, wijst dan ook op het ingestudeerde karakter ervan.

2.5 Aangaande de vaststelling dat verzoekster de naam niet kent van de rivier die in haar regio stroomt, wordt in het verzoekschrift opgeworpen dat de vragen hierover niet duidelijk waren. Er wordt gesteld dat verzoekster had begrepen dat ze de naam van het kanaal moest geven. Verzoekster wijst er tevens op dat zij wel andere informatie gaf over de rivier en ook vertelde over het kanaal. Dat verzoekster de vragen ter zake incorrect zou hebben begrepen, is evenwel een post factum-verklaring die geenszins een afdoende uitleg is voor verzoekster haar gebrekkige kennis. Verzoekster werd immers tot drie maal toe gevraagd de naam te geven van de grote rivier in haar regio. Verzoekster sloeg er evenwel nooit in de rivier aan te duiden als de Shabelle rivier. Ze sprak enkel over de rivier van Afgoye en stelde zelfs expliciet dat ze geen andere naam kent (NPO, p.32). Verweerder ziet dan ook niet in wat er ter zake niet duidelijk kon zijn geweest voor verzoekster.

2.6 Aangaande de motieven in de bestreden beslissing betreffende de droogte van 2011, komt verzoekster niet verder dan haar verklaringen dienaangaande te herhalen en de gevolgtrekkingen van de Commissaris-generaal tegen te spreken. Waar verzoekster opwerpt dat er over de droogte van 2017 zeer weinig vragen werden gesteld, wijst verweerder erop dat er aan verzoekster meermaals de kans werd gegeven om te vertellen over de droogte in 2017 en er door het CGVS om verduidelijking werd gevraagd waar nodig (NPO, p.36-37). Verweerder ziet bovendien niet in hoe het stellen van nog meer vragen een andere uitkomst had kunnen hebben nu verzoekster zeer duidelijk heeft aangegeven dat de impact van de droogte van 2017 in haar regio eerder gering was, wat niet overeenstemt met de aan het administratief dossier toegevoegde informatie.

2.7 Betreffende de situatie van haar familieleden, komt verzoekster niet verder dan haar verklaringen te herhalen en de tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS te ontkennen. Dit volstaat geenszins om een ander licht te werpen op de pertinente opmerkingen in de bestreden beslissing aangaande verzoekster haar tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen over haar familiaal netwerk.

2.8 Verder verwijst verzoekster naar het medisch attest van 28 september 2021, opgesteld door dokter Masson P., dat zij heeft neergelegd voor het CGVS. Hierin wordt een beschrijving gegeven van haar littekens en wordt gesproken over rugpijn, aanhoudende oorpijn en psychisch lijden (zie stuk 4 in de groene map in het administratief dossier). In het attest wordt aangegeven dat de verwondingen volgens verzoekster haar verklaringen enerzijds het gevolg zijn van verbrande nagels die door dorpsvrouwen in haar onderrug en onderbuik werden geslagen om haar menstruatie op te wekken en anderzijds van de slagen die ze heeft ondergaan tijdens het gedwongen huwelijk met haar neef en de messteek die hij heeft toegebracht in haar nek.

2.8.1 Verweerder antwoordt dat het niet is omdat het medisch verslag een samenvattende weergave bevat van de verklaringen van verzoekster, dat dit ook zou impliceren dat hieruit een exclusief causaal verband kan worden afgeleid, noch dat dit de waarachtigheid van haar relaas zou kunnen aantonen. Een medisch attest is immers geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin verzoekster om internationale bescherming haar littekens/ verwondingen opliep. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de littekens/ verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen. Waar in het verzoekschrift wordt beweerd dat de arts die het attest heeft opgesteld, gespecialiseerd is in de beoordeling van martelletsels, merkt verweerder op dat dit geenszins blijkt uit het medisch verslag. Meer nog, bij de stempel staat aangegeven dat dokter Masson P. een assistent is. De beweerde specialisatie is dan ook niet meer dan een blote bewering.

2.8.2 Waar in het attest zeer summier, in één zin, wordt aangegeven dat verzoekster symptomen heeft die wijzen op psychisch lijden, dient vooreerst te worden opgemerkt dat verzoekster, noch haar advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud melding hebben gemaakt van een psychische problematiek in haar hoofde. Het attest gaat bovendien niet uit van een psychiater of psycholoog doch van een gewone arts zodat het niet afdoende is om aan te tonen dat er sprake zou zijn van mentale stoornissen, gelinkt aan eerdere traumatische ervaringen, zoals wordt gesteld in het verzoekschrift.

2.8.3 Verweerder concludeert dat het medisch attest geenszins van dien aard is om een ander licht te werpen op de conclusie in de bestreden beslissing dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekster haar beweerde problemen gelet op de ongeloofwaardigheid van haar beweerde regio van herkomst.

2.9 Voorts wordt in het verzoekschrift herhaald dat verzoekster vrouwelijke genitale verminking type III onderging. Verzoekster wijst erop dat dit type duidelijk een bijzonder ernstige vervolging was met aanzienlijke gevolgen voor de toekomst en meent dat die gevolgen een voldoende basis kunnen zijn om de vluchtelingenstatus aan verzoekster toe te kennen op basis van het concept van "dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere vervolging". Daarnaast wijst verzoekster erop dat in Somalië de praktijk van defibulatie van een vrouw wordt toegepast wanneer zij trouwt of bevalt en dat er vervolgens op grote schaal wordt overgegaan tot een herinfibulatie.

2.9.1 Wat betreft de gevolgen van de vrouwelijke genitale verminking die verzoekster heeft ondergaan, merkt verweerder op dat hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, het aangehaalde aanhoudende karakter voortvloeit uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel een verzoeker om internationale bescherming te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen.

De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen. Uit verzoekster haar verklaringen, noch uit de door haar neergelegde stukken, kan derhalve worden afgeleid dat zij omwille van haar reeds ondergane VGV niet in staat zou zijn om terug te keren naar haar land van herkomst of dat een terugkeer naar haar land van herkomst in haar hoofde ondraaglijk zou zijn omwille van de reeds ondergane VGV. Verweerder wijst er ter zake nog op dat verzoekster voor de beoordeling van medische elementen de geëigende procedure kan aanwenden.

2.9.2 Wat betreft de algemeen vermelde praktijk in Somalië van defibulatie van een vrouw als ze trouwt of bevalt en vervolgens herinfibulatie, wijst verweerder er vooreerst op dat verzoekster die gehuwd is en twee kinderen heeft, nooit zelf een vrees voor herinfibulatie heeft aangehaald. Nochtans kan er redelijkerwijze van verzoekster worden verwacht dat zij, indien zij werkelijk een dergelijke vrees zou koesteren, deze eerder zou hebben aangehaald. Het louter algemeen opwerpen van de praktijk van defibulatie en herinfibulatie in het verzoekschrift is dan ook niet afdoende. Verweerder benadrukt ter zake dat de Commissaris-generaal zijn beslissing neemt op grond van de feitelijke elementen zoals die hem worden aangereikt door de verzoeker om internationale bescherming. De bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming rust dan ook in beginsel op de verzoeker zelf. Verweerder wijst er ook nog eens op dat verzoekster geen correct zicht heeft geboden op haar verblijfplaatsen en levensomstandigheden in Somalië. Daarnaast wijst verweerder op de informatie waarover het CGVS beschikt, namelijk de COI Focus Somalië: Defibulatie en herinfibulatie bij geïnfibuleerde vrouwen in Zuid- en Centraal- Somalië van 13 juni 2016 (bijlage 1) en het Lifos Report Somalia: Female Genital Mutilation van 7 maart 2019 (bijlage 2), waaruit blijkt dat dat er in Somalië geen sprake is van systematische en automatische toepassing van herinfibulatie. Het zich opnieuw laten vernauwen na de bevalling gebeurt in het algemeen niet onder dwang of druk maar meestal op vraag van de vrouw zelf. In het Lifos rapport wordt ook benadrukt dat verschillende bronnen stellen dat na het begin van het huwelijk de problematiek van defibulatie en herinfibulatie minder belangrijk is, aangezien de maagdelijkheidskwestie dan niet langer relevant is. Gezien bovenstaande vaststellingen is er dan ook geen reden om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer naar Somalië het risico loopt om het slachtoffer te worden van een gedwongen herinfibulatie.

2.10 Waar in het verzoekschrift wordt verwezen naar de nota van Nansen, Gegronde vrees tot vervolging van een alleenstaande ontheemde vrouw zonder netwerk in Somalië (inclusief Mogadishu) die slachtoffer werd van vrouwelijke genitale verminking van 25 februari 2019, benadrukt verweerder dat verzoekster geen alleenstaande, ontheemde vrouw is zonder netwerk in Somalië. Zoals duidelijk wordt aangetoond in de bestreden beslissing, is het niet aannemelijk dat verzoekster geen contact meer zou hebben met haar familie. Verweerder wijst er daarnaast op dat uit de door verzoekster bijgebrachte informatie niet kan blijken dat zij louter omwille van het feit dat zij een vrouw is, dreigt te worden gevisieerd of vervolgd in Somalië. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoekster blijft hierover in gebreke.

2.11 Waar verzoekster verwijst naar arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, antwoordt verweerder ten slotte dat in de continentale rechtstraditie een arrest geen precedentwaarde heeft die bindend is. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele basis en aan de hand van de hiertoe in concreto aangevoerde elementen onderzocht te worden.

2.12 Verzoekende partij voerde een schending aan van de artikelen 4, 5, 18, 60 en 61 van het Verdrag van Istanbul, gesloten op 11 mei 2011 in Istanbul door alle 47 lidstaten van de Raad van Europa en op 1 augustus 2014 in werking getreden. Op 1 maart 2016 is de Wet houdende instemming met het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, gedaan te Istanbul op 11 mei 2011 verschenen in het Belgisch Staatsblad. Overweging 31 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en De Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) verwijst naar dit verdrag "Nationale maatregelen betreffende de herkenning en documentatie van symptomen en tekenen van foltering of andere ernstige vormen van fysiek of psychisch geweld, inclusief seksueel geweld, in onder deze richtlijn vallende procedures kunnen onder meer gebaseerd zijn op het Handboek betreffende het effectief onderzoeken en documenteren van foltering en andere wrede, onmenselijke of ontterende behandeling of bestraffing (Protocol van Istanboel) (Manual on Effective Investigation and Documentation of Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment)". Gendergerelateerd geweld tegen vrouwen werd opgenomen in het Gemeenschappelijk Europees Asiel Systeem (GEAS). Artikel 48/3, § 2, tweede lid a) en f) van de Vreemdelingenwet heeft deze bepalingen geïmplementeerd. Verweerder ziet niet in, noch wordt dit toegelicht, wat voornoemde artikelen van bovenstaand Verdrag van Istanbul toevoegen.

2.13 Wat betreft ten slotte de stelling dat iedere Somalische onderdaan in aanmerking moet komen voor subsidiaire bescherming in de zin van de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet gezien de huidige veiligheidssituatie in Somalië en meer specifiek in de provincie Lower Shabelle, de beweerde herkomstregio van verzoekster, repliceert verweerder dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt effectief afkomstig te zijn uit het dorp Golweyn van het district Marka gelegen in de provincie Lower Shabelle. Verweerder herhaalt dat een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt, niet aannemelijk maakt dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

2.14 Waar verzoekster aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt verweerder dat het zorgvuldigheidsbeginsel de Commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekster de kans heeft gekregen om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De Commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekster op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

2.15 De bestreden beslissing wordt gedragen door in feite en in rechte aanvaardbare motieven en is afdoende gemotiveerd. Een schending van de motiveringsplicht kan niet worden vastgesteld. Het aangevoerde middel is niet gegrond.”

2.1.3. In een aanvullende nota van 13 juli 2022 legt verzoekster een kopie van een geboorteakte, opgesteld op 1 juni 2022 door de Somalische ambassade in Brussel (stuk 1) neer.

2.1.4. Ter terechtzitting legt verzoekster middels een aanvullende nota de originele versie neer van de geboorteakte die eerder per aanvullende nota in kopie aan de Raad werd overgemaakt.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat zij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoekster de ingeroepen vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt vast dat zij met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Zij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan haar identiteit en regio van herkomst, herhaalt haar verklaringen hierover en volhardt dat zij wel een toereikende kennis bezit over haar regio. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal echter bijgetreden dat verzoeksters verklaringen over (i) de lokale geografie van haar regio, met name de dorpen rondom haar dorp, (ii) de rivier in haar regio, (iii) de recente droogtes in 2011 en 2017 enerzijds lacunair en vaag zijn en anderzijds ingestudeerd overkomen. Bovendien oordeelde de bestreden beslissing terecht dat verzoekster geen zicht wil bieden waar en in welke omstandigheden haar netwerk in Somalië zich bevindt, gelet op de correcte en pertinente vaststellingen dat (iv) verzoekster ongeloofwaardige en inconsistente verklaringen aflegde over de moord op haar vader en (v) de verblijfplaats van en de contacten met haar moeder en (vi) haar echtgenoot. Deze vaststellingen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen over haar herkomst uit het dorp Golweyn in het district Marka in de provincie Lower Shabelle in Somalië.

Verzoekster herhaalt in haar verzoekschrift haar verklaringen die betrekking hebben op haar kennis van de lokale geografie in haar regio, doch zij doet hiermee geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. De Raad wijst er eerst op dat uit de motivering in de bestreden beslissing blijkt dat de kennis van verzoekster over buurdorpen en districten in haar regio wel degelijk in overweging werd genomen, doch de commissaris-generaal terecht oordeelde dat dit niet opweegt tegen de lacunes in verzoeksters kennis.

De Raad treedt de commissaris-generaal in dit verband bij dat het feit dat verzoekster wel grotere dorpen en districten kan opsommen en situeren, doch ten andere niet in staat is om dichterbij gelegen kleinere dorpen in haar regio te herkennen, slechts kan wijzen op een (gebrekig) ingestudeerde kennis in haar hoofde. Het loutere feit dat verzoekster nooit in deze dorpen geweest is, biedt immers geen afdoende verklaring voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar directe leefomgeving.

Verzoekster herhaalt voorts haar verklaringen over de rivier en voert hierbij aan dat de vragen haar niet duidelijk waren en zij niet begreep dat zij de naam van de rivier moest geven. De Raad wijst erop dat dit een blote *post-factum* bewering betreft. Verzoekster heeft tijdens het persoonlijk onderhoud immers nooit aangegeven dat zij de gestelde vragen over de rivier niet begreep. Nochtans werd verzoekster er bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud op gewezen dat zij verduidelijking diende te vragen indien zij iets niet begreep. De Raad kan enkel vaststellen dat de *protection officer* duidelijke vragen stelde, doch dat verzoekster zich bij het beantwoorden van deze vragen over de naam van de rivier beperkte tot het geven van ontwijkende antwoorden, waarbij zij geenszins aangeeft dat zij de gestelde vraag niet zou begrijpen, en waardoor de *protection officer* zich genoodzaakt zag de vragen tot meerdere keren opnieuw te moeten stellen om een concreet antwoord op de gestelde vraag te krijgen. Aldus stelt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, vast dat verzoekster niet op de hoogte bleek van de naam van de rivier in haar beweerde herkomstregio, hetgeen de geloofwaardigheid van haar herkomst uit deze regio ondergraaft. Het loutere feit dat verzoekster wel andere informatie gaf over de rivier en het kanaal, doet geen afbreuk aan deze vaststelling. Van verzoekster kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat zij de naam kent van de rivier die de naam heeft gegeven aan haar beweerde herkomstregio en die door haar beweerde herkomstregio stroomt, *quod non*.

Verzoekster bekritiseert voorts de motivering in de bestreden beslissing dat zij ondoorleefde verklaringen aflegde over de droogte in 2011. Haar verweer in het verzoekschrift blijft echter in wezen beperkt tot het herhalen en parafraseren van haar verklaringen op dit punt en het volharden dat deze gedetailleerd en precies zijn, hetgeen echter niet volstaat om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of in een ander daglicht te stellen. In tegenstelling tot hetgeen zij lijkt te beweren in het verzoekschrift, blijkt uit de motivering in de bestreden beslissing immers duidelijk waarom verzoeksters verklaringen hierover onvoldoende zijn. De bestreden beslissing stelt immers terecht vast dat verzoekster er niet in slaagde om van bij het begin volledige en consistente verklaringen af te leggen over de droogte van 2011 en dat zij haar antwoorden aanpast naargelang de gestelde vragen. De vaststelling dat verzoekster er niet in slaagt om consistente verklaringen af te leggen over hoe zij en haar familie tijdens de droogte van 2011 in hun voedselvoorziening voorzagen, is niet aannemelijk en duidt erop dat zij deze periode van extreme droogte (Landeninformatie, stuk 7, nr. 7) in haar beweerde regio van herkomst niet werkelijk heeft meegemaakt.

Verzoeksters verweer dat zij de droogte van 2017 vergeleek met deze van 2011 en de droogte van 2017 minder ernstig was, doet op zich geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekster niet op de hoogte blijkt te zijn van de impact van de droogte in 2017 op haar regio. Uit de motivering in de bestreden beslissing blijkt immers dat verzoeksters verklaringen hierover niet in overeenstemming zijn met de beschikbare landeninformatie (Landeninformatie, stuk 7, nrs. 5-7), waaruit blijkt dat de droogte in 2016-2017 hard toesloeg in Zuid- en Centraal Somalië en dat de situatie en voedselschaarste zo erg was dat dit beschouwd werd als een humanitaire ramp. Zelfs indien er wordt aangenomen dat deze droogte minder hard toesloeg dan deze van 2011, kan, gelet op de impact van de droogte in 2016-2017 in verzoeksters regio van herkomst, worden verwacht dat zij voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende verklaringen over deze droogte kan afleggen, *quod non*. Waar verzoekster nog aanvoert dat haar zeer weinig vragen gesteld werden over de droogte van 2017 in haar regio, wijst de Raad erop dat van verzoekster redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende verklaringen kan afleggen over deze periode van extreme droogte in haar regio, ongeacht het aantal vragen dat hierover werd gesteld. De Raad wijst er tevens op dat verzoekster zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die zij aflegt, en dat het aan de commissaris-generaal, noch aan de Raad toekomt om de lacunes in verzoeksters bewijsvoering op te vullen. Verzoekster licht op generlei wijze toe welke vragen de commissaris-generaal nog had moeten stellen die een ander licht zouden kunnen werpen op de motivering van de bestreden beslissing. De Raad treedt de commissaris-generaal dan ook bij dat verzoeksters verklaringen inzake de droogte van 2017 niet kunnen overtuigen om haar herkomst te staven.

Verzoeksters argumentatie dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met het volledige persoonlijk onderhoud en de belangrijke details die zij over haar regio heeft gegeven ("*dagelijks leven, winkelen, cultuur, Al-Shabaab, etc.*"), doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen van de

bestreden beslissing die op zich toelaten om te besluiten dat verzoekster haar herkomst uit Golweyn, in het district Marka, in de provincie Lower Shabelle in Somalië niet aannemelijk kan maken. De Raad wijst erop dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van verzoekster in de bestreden beslissing op te nemen. Bovendien dient te worden opgemerkt dat de commissaris-generaal en, in beroep, de Raad over een discretionaire bevoegdheid beschikken om te oordelen of de geleverde kennis voldoende is om de beweerde herkomst aannemelijk te maken. *In casu* blijkt uit de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing en het bovenstaande dat verzoeksters bekendheid met haar beweerde regio van herkomst onvoldoende is opdat zij aannemelijk maakt dat zij werkelijk uit deze regio afkomstig is.

Voorts oordeelde de bestreden beslissing terecht dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters profiel als alleenstaande vrouw zonder sociaal netwerk in Somalië.

Met het louter herhalen en volharden in de duidelijkheid en de nauwkeurigheid van de verklaringen over de moord op haar vader, doet verzoekster geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane vaststellingen. De Raad is van oordeel dat hieruit genoegzaam blijkt dat verzoekster inconsistente verklaringen aflegde over de moord op haar vader en haar antwoorden aanpast naargelang de gestelde vragen. De Raad wijst er hierbij op dat de ongeloofwaardigheid van een relaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Daarenboven benadrukt de Raad dat, gezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekster herkomst uit Golweyn, er evenmin geloof kan worden gehecht aan de problemen die zich daar zouden afgespeeld hebben. Er kan dus evenmin geloof worden gehecht aan haar verklaringen dat haar vader omwille van haar problemen zou zijn gedood door Al-Shabaab.

Verzoekster kan verder niet gevolgd worden dat zij geen tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de verblijfplaats van haar moeder en echtgenoot, waarbij zij haar verweer andermaal in wezen beperkt tot het louter parafraseren van en volharden in haar verklaringen. Verzoekster stelt dat haar moeder nog in Golweyn was toen zij uit het dorp vertrok, doch de Raad merkt op dat verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud tevens verklaard heeft dat haar moeder haar vertelde dat zij onderweg was en dat zij niet wist waar haar moeder thans verblijft (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 13). De Raad treedt de bestreden beslissing dan ook bij dat het, in het licht van deze verklaringen, niet aannemelijk is dat verzoekster bij aanvang van de procedure zou verklaren dat haar moeder in Golweyn verblijft (DVZ-verklaring, stuk 5, p. 7). Ook haar verklaringen over de verblijfplaats van haar echtgenoot zijn wel degelijk inconsistent, gezien het niet aannemelijk is dat verzoekster enerzijds zou verklaren dat haar echtgenoot binnen Somalië is gevlucht, doch dat zij niet wist naar waar (*Ibid.*, p. 8) en anderzijds tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat zij haar echtgenoot het laatst zag toen hij nog in het dorp was en dat hij plannen had om naar Kenia te vluchten, doch verzoekster niet weet of dit is gelukt (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 16). Met het louter bevestigen dat zij geen contact heeft kunnen opnemen met haar familie, doet verzoekster geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing. Hierin werd terecht geoordeeld dat het niet aannemelijk is dat verzoekster bij haar vlucht geen voorzorgsmaatregelen zou hebben genomen om in contact te blijven met haar moeder en echtgenoot, noch dat zij hiertoe geen intensievere pogingen zou hebben ondernomen sinds haar verblijf in België dan de pogingen die zij reeds verklaarde te ondernemen.

Volgende motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt effectief afkomstig te zijn uit het dorp Golweyn van het district Marka gelegen in de provincie Lower Shabelle.

Ten eerste wordt opgemerkt dat uw kennis over de lokale geografie van uw regio onvoldoende doorleefd is voor iemand die er beweert zijn hele leven tot aan zijn vertrek naar Europa te hebben doorgebracht (CGVS, p. 6). De vaststelling dat u op de hoogte bent van een aantal gegevens met betrekking tot uw beweerde regio van herkomst, zoals enkele buurdorpen en de districten van Lower Shabelle, weegt niet op tegen de lacunes in uw kennis met betrekking tot uw regio.

Zo slaagt u erin om meerdere buurdorpen zoals Shalanbood, Bulo Tunj, Bufoow Usbole, Madulo Lixmoro, Mungjiyo, Dudumo en El Ahmed spontaan op te sommen en in de juiste windrichting te situeren (CGVS, p. 7). Als u echter de namen van andere kleinere, maar veel dichtere buurdorpen voorgeschoteld krijgt en gevraagd wordt om die te situeren, blijkt uw kennis heel wat minder sterk te zijn. Zo geeft u aan de namen Nanini, Moyle, Abdi Hasan, Faari Basi, Jeer Basole, Teesiyow zelfs niet eens te herkennen (CGVS, p. 38

en 39), terwijl het stuk voor stuk om zeer dichte buurdorpen gaat. Moyle is het eerste buurdorp op ongeveer één kilometer ten zuidoosten in de richting van de zee (zie administratief dossier). Abdi Hassan is het eerste buurdorp op ongeveer één kilometer ten zuidwesten op de weg richting Bulo Mareer (ibid.). Jeer Baasoole is het eerste buurdorp op ongeveer één kilometer ten zuidwesten op een secundaire weg richting Bulo Mareer (ibid.). Naanini is een zeer dicht buurdorp op ongeveer één kilometer ten noordoosten (ibid.). Faari Basi en Teesiyow zijn dan weer dichte buurdorpen op enkele kilometers ten noordoosten van uw dorp op de weg richting Janale (ibid.). Muuto herkent u dan weer wel, maar situeert u verkeerdelijk in het westen (CGVS, p. 38), terwijl het gaat om het eerste buurdorp op minder dan één kilometer ten noordoosten van uw dorp op de weg richting Janale (zie administratief dossier).

Het is vreemd te noemen dat u wel moeiteloos verder gelegen grotere dorpen en districten kan opsommen en situeren, maar dat u veel meer moeite heeft met het herkennen en situeren van dichterbij gelegen kleinere dorpen in de directe omgeving van Golweyn – die u als lokale bewoner vaker zou moeten horen vallen hebben –, wat een eerder ingestudeerde indruk aan uw geografische kennis geeft.

Bovendien is uw kennis over de rivier ontoereikend. U geeft wel nog correct aan dat een grote rivier van Afgoye naar Janale stroomt en die niet door uw dorp loopt (CGVS, p. 31), maar als gevraagd wordt wat de naam is van die grote rivier, antwoordt u naast de kwestie dat het kanaal aan uw dorp Birimo Sukuntero heet (CGVS, p. 32). Nogmaals gevraagd naar de naam van de grote rivier, antwoordt u dat die de 'rivier van Afgoye' genoemd wordt (ibid.). Gevraagd of die rivier effectief zo heet, antwoordt u geen andere naam te kennen en voegt u toe dat het kanaal bij jullie afgetakt wordt van de rivier van Afgoye (ibid.). In werkelijkheid echter gaat het om de Shabelle rivier. Het is merkwaardig te noemen dat u de naam niet kent van de Shabelle, gezien de grote impact van de rivier op de omliggende dorpen en steden, zowel positief dankzij de vruchtbare landbouwgrond, als negatief door de vele overstromingen (zie administratief dossier). Ook stelt u zelf dat uw eigen dorp Golweyn sterk afhankelijk is van een kanaal dat wordt afgetakt van de rivier. Er mag dus redelijkerwijze verwacht worden dat u als actief lid van een landbouwfamilie met landbouwvelden en vee, en als levenslang inwoner van de regio, op de hoogte bent van de naam van de rivier die zo hard zijn stempel drukt op zijn omgeving.

Daarenboven slaagt u er niet in om doorleefd te vertellen over recente droogtes in uw regio, die u wel correct situeert in 2011 en 2017 (CGVS, p. 34 en 36). Gevraagd hoe u de droogte van 2011 beleefde, antwoordt u dat jullie een deel van de maïs- en bonenoogst meteen consumeerden en een deel bewaarden om te consumeren tijdens droge jaren (CGVS, p. 34). Gevraagd of u enkel overleefde op de maïs en bonen van uw eigen familie, antwoordt u dat uw eigen familie zelfs een deel van de oogst kon uitdelen aan de burens (CGVS, p. 35). Nogmaals hetzelfde gevraagd, bevestigt u dat uw familie enkel overleefde op de eigen maïs- en bonenreserves en voegt u toe dat jullie een deel uitdeelden en een deel verkochten om te overleven (ibid.). Opgemerkt dat u zelf al aangaf dat de droogte het grootste deel van het jaar duurde en gevraagd of uw familie dan voldoende reserves had om zichzelf en andere families te voeden gedurende één jaar droogte, antwoordt u dat de maïs en bonen bewaard worden in tonnen, de mensen voorbereid zijn op een jaar droogte en ze elkaar helpen (ibid.). Gevraagd hoe het komt dat uw familie zoveel reserves had dat ze zichzelf en andere families konden voeden gedurende één jaar droogte, antwoordt u dat maïs en bonen bewaard worden, mensen elkaar helpen en u bij tekorten hulp kreeg van uw burens (ibid.), wat niet overeenkomt met uw eerdere verklaringen over uw voedselvoorziening. Gevraagd of uw familie ten allen tijde zoveel voedsel bewaarde in tonnen om een heel jaar te overleven, antwoordt u dat het slechts één ton was en u een kleine familie hebt (ibid.). Gevraagd of uw familie ten allen tijde zoveel voedsel bewaarde in tonnen om een heel jaar te overleven en nog voedsel uit te delen ook, antwoordt u dat jullie geen gigantische hoeveelheden bewaarden en hulp kregen van de burens bij tekorten (ibid.). Gevraagd hoe u na een jaar droogte nog aan voldoende voedsel kwam ervan uitgaande dat de reserves tegen dan ten einde zijn, antwoordt u dat jullie overleefden op wat jullie bewaard hadden en jullie met drie burens samenwerkten (ibid.). Gevraagd hoe het kan dat drie families na een jaar droogte nog steeds voedselreserves hebben, antwoordt u dat u niet enkel van die families zaken kreeg, maar ook van andere families (CGVS, p. 36). Gevraagd hoe die andere families na één jaar droogte nog aan voedsel kwamen, antwoordt u naast de kwestie dat de ouderlingen samenkwamen tijdens de droogte en vertelden dat er per drie families voedsel moest verdeeld worden (ibid.). Gevraagd vanwaar het voedsel kwam na één jaar droogte, antwoordt u dat jullie overleefden op reserves, maar er wel problemen waren (ibid.). Gevraagd of dat dan betekent dat jullie ten allen tijde voldoende voedsel hadden bewaard om één jaar droogte te overleven, antwoordt u dat jullie overleefden op de reserves en ook dieren gegeten hebben (ibid.).

Het is merkwaardig te noemen dat u niet van bij het begin volledige en consistente verklaringen kunt afleggen over hoe u en uw familie tijdens de droogte in jullie voedselvoorziening voorzagen en u uw antwoorden telkens aanpast naar aanleiding van de vragen die u worden gesteld.

Gevraagd naar andere betekenisvolle droogtes, antwoordt u dat er een kleine droogte was in 2017 die niet lang duurde (CGVS, p. 36). Gevraagd om de situatie in uw dorp in 2017 eens te beschrijven, antwoordt u dat de droogte minder erg was en er minder regen en minder oogst van de landbouwvelden was (ibid.). Gevraagd of er voedseltekort was, antwoordt u affirmatief en dat wat er gezaaid werd niet goed groeide (ibid.). Gevraagd of dat betekent dat er wel nog een deel kon geoogst worden, antwoordt u bevestigend dat er nog een kleine hoeveelheid kon geoogst worden, maar minder dan verwacht (CGVS, p. 37). Gevraagd of er een impact was op water in 2017, antwoordt u van niet en dat het normaal was (ibid.). Gevraagd of er nog water in het kanaal stond, antwoordt u affirmatief (ibid.). Gevraagd of het water op zijn normale niveau stond, antwoordt u dat het een beetje gezakt was (ibid.). Gevraagd of het veel gezakt was, antwoordt u van niet en dat het kanaal in 2011 volledig was uitgedroogd, wat nu niet het geval was (ibid.). Gevraagd of er een impact was op de landbouwdieren in 2017, antwoordt u dat er geen erge impact was op de dieren (ibid.).

Uit bronnen waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat de droogte van 2016 – 2017 hard toesloeg in grote delen van Somalië, en meer bepaald in uw regio Lower Shabelle en uw district Marka. Uit een artikel van de Verenigde Naties (VN) blijkt dat de helft van de Somalische bevolking in 2017 nood had aan hulp om te overleven, waaronder 330 000 ondervoede kinderen (zie administratief dossier). Uit een tweede artikel opgesteld door de Somalische federale regering blijkt dat in maart 2016 en februari tot midden maart 2017 de rivier Shabelle volledig uitgedroogd was, wat al dertig jaar niet meer gebeurd was, en dat in Lower Shabelle 80% van het oppervlaktewater opgedroogd was en het water in de meest boorgaten abnormaal laag stond (ibid.). De droogtemonitor van de Verenigde Naties – Faoswalim – gebruikt dan weer de termen 'streng' en 'extreem' om te verwijzen naar de periode van oktober 2016 tot november 2017 in uw district Marka, wat betekent dat het grootste deel van de gewassen in de landbouw verloren gaat, er een prangend tekort is aan water en er sprake is van aanzienlijke migratie omwille van het vee (ibid.).

Het feit dat u als levenslang inwoner van Marka-district en lid van een landbouwfamilie met landbouwvelden, koeien en geiten, wel kunt verwijzen naar de jaartallen van de droogtes, maar geen consistente en doorleefde verklaringen kan afleggen over hoe u in uw voedselvoorziening voorzag tijdens de droogte van 2011 én bovendien niet op de hoogte blijkt van hoe hard de droogte van 2017 in uw regio toesloeg en wat voor gevolgen ze er veroorzaakte voor de maatschappij waarin u en uw eigen gezin leefden, geeft een ingestudeerde indruk aan uw kennis in dit verband en doet ernstig twifelen aan uw verklaringen over uw recente verblijfplaatsen voor uw komst naar Europa

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat u merkwaardige en inconsistente verklaringen aflegt over uw familie in Somalië. Zo geeft u aan dat uw vader op 19 september 2020 gedood werd door Al Shabaab nadat zij hem de nacht ervoor hadden meegenomen uit zijn huis. Gevraagd hoe u dat weet, antwoordt u dat uw oom u dat verteld heeft (CGVS, p. 12). Gevraagd hoe hij dat wist, antwoordt u dat uw oom daar woont, naast jullie huis (ibid.). Gevraagd of hij dan gezien heeft hoe Al Shabaab uw vader meenam, antwoordt u van niet, aangezien het middernacht was en zijn huis niet direct tegen jullie huis staat (CGVS, p. 13). Gevraagd hoe uw oom dan weet dat Al Shabaab uw vader 's nachts heeft meegenomen, antwoordt u dat Al Shabaab meestal 's nachts komt om mensen mee te nemen en ze er overdag niet zijn (ibid.). Opgemerkt dat uw oom dan eigenlijk niet zeker is dat uw vader 's nachts is meegenomen, antwoordt u dat de burens het geklop op de deuren hoorden en zij de volgende ochtend naar uw oom belden (ibid.). Verder legt u tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen af over uw moeder. Op de DVZ verklaart u dat uw moeder op dat moment in Golweyn verblijft (verklaring DVZ, punt 13a), terwijl u op het CGVS aangeeft dat het laatste dat u weet is dat zij het dorp verlaten heeft (CGVS, p. 13). Gevraagd wanneer dat was, antwoordt u dat zij het dorp verliet op het moment dat u ook vluchtte (ibid.). Nogmaals hiernaar gevraagd, antwoordt u dat zij u vertelde dat zij onderweg was (ibid.). Gevraagd hoe zij u dat vertelde, antwoordt u dat zij u vertelde dat zij ook van plan was om te vertrekken toen u onderweg was naar Bulo Mareer (CGVS, p. 13). Gevraagd hoe zij u dat vertelde, antwoordt u dat zij u dat persoonlijk vertelde toen u bij haar zat (CGVS, p. 13 en 14). Opgemerkt dat u net vertelde dat u al onderweg was toen zij dat vertelde, antwoordt u dat u na uw vrijlating naar uw huis ging waar uw moeder ook woonde, en u niet zou vertrekken zonder uw moeder gezien te hebben (CGVS, p. 14). Gevraagd of ze toen zei dat zij van plan was om te vertrekken, antwoordt u dat ze vertelde niet te willen blijven waar uw vader gruwelijk gedood was (ibid.). Gevraagd naar waar ze zou gaan, antwoordt u dat ze naar een vriendin zou gaan en verder niets verteld heeft (ibid.).

Gevraagd welke vriendin dat was, antwoordt u dat het een oude vrouw was die vroeger in Golweyn woonde en verhuisd was naar een andere stad in Lower Shabelle (ibid.). Gevraagd welke stad, antwoordt u dat het om Afgoye ging (ibid.). Gevraagd of uw moeder dus van plan was om naar Afgoye te gaan, antwoordt u bevestigend (ibid.). Gevraagd of zij daar nu effectief is, antwoordt u dat u geen informatie hebt (ibid.). Gevraagd waarom u momenteel geen contact meer heeft met uw moeder, antwoordt u dat u niet weet hoe haar te bereiken (ibid.). Gevraagd of u geen manier afsprak om in contact te blijven, antwoordt u dat de omstandigheden dat niet toelieten (ibid.). Gevraagd of u dan helemaal geen voorzorgsmaatregelen nam om in contact te blijven, antwoordt u dat u op dat moment niet nadenkt over contact opnemen in de toekomst (ibid.). Gevraagd welke stappen u heeft ondernomen om contact op te nemen met uw moeder, antwoordt u dat u probeert, maar nog geen contact hebt (CGVS, p. 15). Gevraagd hoe u probeert, antwoordt u dat als u in het centrum iemand uit uw dorp ziet, u naar haar vraagt, maar u momenteel geen contact hebt (ibid.). Gevraagd hoe u van plan bent uw moeder opnieuw te bereiken, antwoordt u enkel dat u graag opnieuw contact wilt, maar tot nu toe geen contact hebt (ibid.). Gevraagd hoe u van plan bent uw moeder opnieuw te bereiken, antwoordt u dat u aan het denken bent en als u iemand van uw regio ziet, u het zou vragen (ibid.). Gevraagd of dat de enige manier is, antwoordt u dat u het zal proberen, maar het niet makkelijk is (ibid.).

Ook over uw man legt u merkwaardige en tegenstrijdige verklaringen af. Gevraagd waar hij momenteel is, antwoordt u dat u hem het laatst zag toen u ook het laatst contact had met uw moeder (CGVS, p. 15). Gevraagd wat het plan van uw man was, antwoordt u dat hij op dat moment van plan was om naar Kenia te gaan, maar u niet zeker weet of dat ook gelukt is (CGVS, p. 16). Op de DVZ verklaart u echter dat uw man gevlucht is binnen Somalië, maar u niet weet naar waar (verklaring DVZ, punt 15a). Gevraagd of jullie dan geen afspraken hebben gemaakt om contact te houden, antwoordt u dat het een moeilijke situatie was en niemand dacht aan contact houden (CGVS, p. 16). Opgemerkt dat het vreemd lijkt dat u niet zou denken aan hoe contact te houden met uw echtgenoot, antwoordt u dat iedereen contact wil houden met zijn familie of partner, maar de situatie dat niet toeliet (ibid.). Gevraagd waarom dat niet mogelijk was, antwoordt u dat u in een moeilijke situatie zat en niemand nadacht over toekomstig contact (ibid.). Gevraagd hoe u uw man momenteel probeert te bereiken, antwoordt u dat u hetzelfde onderneemt als voor uw moeder, namelijk mensen uit uw regio aanspreken (ibid.). Gevraagd of u dat nog op andere manieren probeert, antwoordt u dat een meisje Facebook zou laten aanmaken (ibid.). Gevraagd hoe u op die manier uw man zou vinden, antwoordt u dat het enkel een poging is, maar er geen zekerheid is (ibid.). Nogmaals hetzelfde gevraagd, antwoordt u dat men zijn naam kan schrijven op Facebook en zo in contact kan komen met mensen die hem gezien zouden hebben (ibid.). Gevraagd of dat al iets opgeleverd heeft, antwoordt u dat het meisje het profiel nog niet heeft aangemaakt, omdat ze eerst een e-mailadres nodig heeft (ibid.). Gevraagd wanneer ze dat zal doen, antwoordt u dat ze dat zal doen als ze tijd heeft, maar het elk moment kan zijn (CGVS, p. 17). Gevraagd of u nog op andere manieren contact hebt proberen te leggen, antwoordt u van niet (ibid.).

Het is merkwaardig te noemen dat u niet van bij het begin volledige en consistente verklaringen kunt afleggen over hoe uw oom de ontvoering van uw vader te weten kwam en u uw antwoorden telkens aanpast naar aanleiding van de vragen die u worden gesteld. Ook is vreemd dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de verblijfplaatsen van uw moeder en uw echtgenoot. Aangezien u als 26-jarige uw land en familie hebt verlaten, en u op het allerlaatste moment nog contact had met hen, kan er redelijkerwijze ook worden verwacht dat u voorzorgsmaatregelen zou treffen om contact te blijven houden of later opnieuw in contact te treden en dat u intensievere pogingen zou ondernemen om op heden opnieuw contact met hen te krijgen.

Het bovenstaande doet vermoeden dat u de Belgische asielinstanties geen zicht wilt geven op waar en in welke omstandigheden uw familiaal netwerk zich op heden bevindt. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u een alleenstaande vrouw zou zijn in Somalië zonder mannelijk netwerk.”

Uit het bovenstaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij afkomstig is uit het dorp Golweyn, in het district Marka, in de provincie Lower Shabelle in Somalië. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

De door verzoekster neergelegde geboorteverklaring van de Somalische ambassade te Brussel volstaat niet om de teloorgegangene geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen over haar herkomst te kunnen herstellen. Het document vermeldt dat dit werd afgegeven op vraag van de aanvrager na verificatie van de bron en de geldigheid van diens officiële identiteitsdocumenten.

Het is de Raad evenwel niet duidelijk op basis van welke identiteitsdocumenten de Somalische ambassade te Brussel de gegevens vervat in de verklaringen van geboorte heeft onderzocht en geverifieerd. De Raad stelt hierbij vast dat verzoekster nooit enige identiteitsdocumenten heeft voorgelegd van zichzelf. Bij de neergelegde geboorteverklaring worden evenmin de identiteitsdocumenten op basis waarvan deze zou zijn opgesteld gevoegd. Het is voor de Raad dan ook niet mogelijk om na te gaan op welke wijze en op basis van welke identiteitsdocumenten de Somalische ambassade de gegevens vermeld in de door haar afgeleverde geboorteverklaring heeft geverifieerd. Dergelijke vaststellingen doen dan ook afbreuk aan de bewijswaarde van dit document. Dat dit document verzoekster pas werd overhandigd na de verificatie van een aantal verklaringen over haar buurt, clan, afkomst betreft een blote bewering in verzoeksters hoofde die niet wordt ondersteund in de door haar neergelegde geboortekte. Bovendien toont dit document niet aan dat verzoekster tot aan haar beweerd vertrek uit Somalië in september 2020 in Goolweyn zou hebben verbleven. Dit document is dus niet bij machte om de teloorgegane geloofwaardigheid van haar herkomst en asielmotieven te remediëren.

Verzoekster verwijst in haar verzoekschrift naar het feit dat zij een VGV heeft ondergaan, hetgeen zij staaft aan de hand van een medisch attest (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6, nr. 1) en meent dat artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet van toepassing is: *“Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijk aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen”*. De Raad stelt vast dat, waar verzoeksters VGV inderdaad niet betwijfeld wordt, deze aldus voltrokken is en zich niet opnieuw kan voordoen. Waar verzoekster in haar verzoekschrift aanvoert dat er in Somalië een praktijk plaatsvindt van desinfibulatie en herinfibulatie bij een huwelijk of zwangerschap, merkt de Raad op dat zij deze stelling op algemene wijze poneert, doch er niet in slaagt om enige persoonlijke vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade omwille van deze praktijk te concretiseren. Ook tijdens de procedure heeft verzoekster geen vrees hieromtrent aangebracht. Indien zij dergelijke vrees koesterde, mocht van haar weldegelijk worden verwacht dit te vermelden. Van verzoekster mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat zij de instanties belast met het onderzoek naar haar verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoekster heeft de verplichting om haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar verzoek en het is aan haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instanties kunnen beslissen over dit verzoek.

Bovendien wijst de Raad er nog op de landeninformatie die door de commissaris-generaal in zijn nota met opmerkingen werd bijgebracht. De commissaris-generaal motiveerde terecht dat er in Somalië geen sprake is van een systematische en automatische toepassing van herinfibulatie. Het zich opnieuw laten herinfibuleren na een defibulatie gebeurt in het algemeen niet onder dwang of druk maar meestal op vraag van de vrouw zelf. Hoe dan ook merkt de Raad op dat, indien verzoekster meent wel degelijk nood te hebben aan internationale bescherming omwille van haar VGV, het aan haar toekomt om, gelet op de op haar schouders rustende medewerkingsplicht en bewijslast, de instanties een waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven van haar verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor haar komst naar België, *quod non*. Wanneer zij geen zicht biedt op haar verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert zij de asielinstanties zich een juist beeld te vormen over haar werkelijke nood aan internationale bescherming. Door haar gebrekkige medewerking, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoekster voor haar aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, wanneer en om welke redenen zij haar werkelijke land of regio van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze elementen kan niet genoeg beklemtoond worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoekster de actoren van haar vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt en de persoonlijke aspecten van verzoekster betreffen waarover enkel zij de nodige klaarheid kan scheppen, te verhullen, maakt zij bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die zij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade die zij mogelijk zou lopen. Verzoekster beperkt zich aldus tot een louter aanhalen van een hypothetische vrees voor vervolging, doch dit volstaat niet om te besluiten dat deze vrees reëel is. Deze vrees dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoekster moet de vrees *in concreto* aannemelijk maken. Verzoekster blijft hierbij echter in gebreke.

Bijgevolg is de Raad van oordeel dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij bij een terugkeer naar Somalië een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van haar besnijdenis. Verzoekster maakt op generlei wijze aannemelijk dat of onder welke omstandigheden zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst zou worden herbesneden.

Derhalve zijn er *in casu* goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst niet opnieuw het slachtoffer zou worden van VGV. De neergelegde lidkaart van GAMS (*Ibid.*, nr. 2) bevestigt enkel haar lidmaatschap van deze organisatie, doch hieruit kan niet worden afgeleid dat zij in Somalië enige vrees voor vervolging heeft omwille van haar VGV.

Verzoekster wijst in haar verzoekschrift op het door haar neergelegde medisch attest van dr. P. Masson van 28 september 2021 (*Ibid.*, nr. 4). Dit attest maakt melding van bepaalde littekens op verzoeksters lichaam en de oorzaken van deze littekens zoals zij door verzoekster werden aangedragen. Het attest stelt nog dat verzoekster mentale problemen heeft. De Raad wijst erop dat dergelijk medisch attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin verzoekster haar fysieke en mentale problemen opliep. Een arts doet immers vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen of mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaring van de patiënt. De attesten tonen de waarachtigheid van de vervolging niet aan, gezien ook de arts enkel op de verklaringen steunt zoals deze werden medegedeeld door verzoekster, zonder enig onderzoek te voeren naar de waarachtigheid of de gegrondheid van de verklaringen van de patiënt over een eventuele vervolging. De Raad stelt nog vast dat, in tegenstelling tot wat verzoekster beweert in haar verzoekschrift, uit het neergelegde medische attest niet kan blijken dat dit werd opgesteld door een arts die gespecialiseerd is in de beoordeling van martelletsels.

Waar verzoekster verwijst naar arresten van het EHRM, kan slechts worden afgeleid dat, indien een bewijsmiddel een sterke aanwijzing vormt dat de gestelde onmenselijke behandeling in het land van herkomst, het letsel van de verzoekster heeft veroorzaakt, dit gegeven de betrokken staat ertoe kan verplichten om nader onderzoek naar dat bewijsmiddel te laten verrichten om twijfel weg te nemen dat de verzoekster na uitzetting naar het desbetreffende land wordt onderworpen aan een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. Of dat bewijsmiddel tot nader onderzoek noopt, moet de staat beoordelen in het licht van de gestaafe dan wel geloofwaardig te achten persoonlijke situatie van verzoekster en tegen de achtergrond van de algemene situatie in het desbetreffende land. *In casu* werd echter terecht geoordeeld dat geen geloof kan gehecht worden aan de door verzoekster aangehaalde vervolgingsfeiten, omdat er immers geen geloof wordt gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst, zodat verder onderzoek zich niet opdringt. Derhalve vindt de omkering van de bewijslast bedoeld in artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet geen toepassing. De door verzoekster geciteerde algemene informatie van NANSEN, die geen betrekking heeft op haar persoon, kan geen afbreuk doen aan de voorgaande vaststellingen.

De Raad merkt ten overvloede nog op dat verzoekster met het neerleggen van dit medisch attest, dat slechts uiterst summier melding maakt van mentale problemen in hoofde van verzoekster, niet aantoonde dat haar mentale toestand van die aard was dat dit een negatieve invloed zou hebben gehad op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming. Verzoekster brengt evenmin enig element hieromtrent bij.

In zoverre verzoekster in haar verzoekschrift nog wijst naar haar profiel van alleenstaande vrouw met twee jonge kinderen zonder ondersteuning van haar familie, wijst de Raad erop dat uit hetgeen voorafgaat reeds is gebleken dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij een alleenstaande vrouw zonder netwerk in Somalië is. De Raad herhaalt dat, indien zij meent wel degelijk nood te hebben aan internationale bescherming omwille van haar profiel, het aan verzoekster toekomt om, gelet op de op haar schouders rustende medewerkingsplicht en bewijslast, de instanties een waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven van haar verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor haar komst naar België, *quod non*.

De door verzoekster neergelegde geboorteakte van haar zoon Ab. (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6, nr. 3) bevat verder slechts persoonsgegevens die geen afbreuk kunnen doen aan de voorgaande analyse.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen

dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoekster de beweerde herkomst uit Golweyn, in het district Marka, in de provincie Lower Shabelle in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoekster op dit punt uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 3).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP